

Potom jsem z radlice vylezl a šel nakouknout do kabiny. Tolik páček a čudlíků teda taťka v autě nemá. Pohled mi sjel na klíček v zapalování. Pan bagrista ho tady asi zapomněl. Rozhlédl jsem se napravo, nalevo, ale nikde nikdo, tak jsem vlezl do kabiny. Cítil jsem, jak mě svrbí prsty. Klíček je k sobě táhl jako magnet. Popadl jsem ho a otočil s ním. Nic. Zkusil jsem to ještě jednou. Zase nic. Tak teď naposledy, řekl jsem si a do třetice otočil klíčkem. Motor naskočil a začal vrčet. Po tváři se mi rozlil úsměv. Rozhodl jsem se vyzkoušet ještě ty páčky. Když už, tak už. Do každé ruky

jsem chytil jednu páku a zatáhl.

Radlice se začala pohybovat. A hele... na podlaze jsou ještě nějaké pedály, pomyslel jsem si. Zkusil

jsem na ně šlápnout. Nevypadalo to zase tak složitě. Chvilku jsem s tím bojoval, ale pak už mi to začalo jít. Hrabal jsem a hrabal, úplně jako profík.

Jenže pak radlice hrábla do prázdna. Zkusil jsem to ještě jednou. Vylezl jsem z bagru ven a šel se mrknout na kraj díry. Koukal jsem se dolů, ale nic jsem neviděl. V díře byla černočerná tma.

Takhle to nepůjde, řekl jsem si. Vylezl jsem na rameno bagru a opatrně se po něm sunul do radlice. Stoupnul jsem